

Ανακοίνωση της Αριστερής Παρέμβασης στη Θεσσαλία για τη συζήτηση του περιφερειακού συμβουλίου για τα «κόκκινα δάνεια»

Πως είναι δυνατόν να συμβιβαστούν οι ληστρικές απαιτήσεις τοκογλυφικών οίκων τραπεζών, με την ανάγκη χιλιάδων «αιχμαλώτων» δανειοληπτών, οι οποίοι αδυνατούν λόγω της υποβάθμισης της οικονομικής και κοινωνικής τους θέσης να ανταπεξέλθουν στις παράλογες απαιτήσεις του τραπεζικού συστήματος; Ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Αγοραστός φαίνεται πως έχει τη λύση για έναν συμβιβασμό, που όμως δεν καταφέρνει να τετραγωνίσει τον κύκλο! Στο περιφερειακό συμβούλιο της 19ης Σεπτεμβρίου εντάχθηκε ως θέμα προ ημερησίας διάταξης η συζήτηση για τα «κόκκινα» δάνεια, μετά και από αίτημα του συλλόγου δανειοληπτών ελβετικού φράγκου. Οι συμβιβαστικές «λύσεις» που προτάθηκαν κάθε άλλο παρά στοχεύουν στην ανακούφιση των δανειοληπτών, που σπρώχνονται από τις τράπεζες στην άκρη του γκρεμού. Αντίθετα ευεργετούν τις τράπεζες, προκειμένου να εξασφαλίσουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο πως θα αρπάξουν ότι μπορεί να αρπαχτεί από ανθρώπους που είναι αδύνατο να ανταποκριθούν σε τοκογλυφικές απαιτήσεις.

Ο κ. Αγοραστός (και η πλειοψηφία των «αντιπολιτευόμενων» παρατάξεων) παρουσίασε το «μοντέλο της Κύπρου», δηλαδή τη δυνατότητα εξαγοράς των δανείων όχι μόνο από τα distress funds, αλλά και από τους ίδιους τους οφειλέτες, ως τη μοναδική εφικτή λύση. Παρέλειψε όμως να πει πως η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση στην οποία κατέφυγε η κυπριακή κυβέρνηση, ήταν ένα από τα βασικά προαπαιτούμενα που είχαν θέσει οι δανειστές για να «περάσει επιτυχώς» την 8η αξιολόγηση του αντίστοιχου προγράμματος οικονομικής προσαρμογής. Με απλά λόγια ο κ. Αγοραστός επανέλαβε κάποιες από τις μνημονιακές κατευθύνσεις που μετά την Κύπρο θα επιχειρηθεί να εφαρμοστούν και στην Ελλάδα. Έγινε λοιπόν ο καλύτερος προπαγανδιστής της κυβερνητικής γραμμής, εφόσον η κυβέρνηση τις επόμενες ημέρες θα κληθεί να νομοθετήσει με τον αντίστοιχο τρόπο που έκανε και η Κύπρος, «πουλώντας» ως «φιλολαϊκή πολιτική» ρυθμίσεις που σε κάθε περίπτωση ευνοούν το τραπεζικό σύστημα. Παράλληλα όμως επιτελεί και το ρόλο του θεματοφύλακα των τραπεζικών διεκδικήσεων, καθώς με την πρόταση του επιχειρεί να διασφαλίσει πως, όπως και να έχει, οι τράπεζες «κάτι θα πάρουν» και σε καμία περίπτωση δεν θα βγουν ζημιωμένες.

Εκτός όμως από την προώθηση μιας γραμμής «διάσωσης» και ενίσχυσης της κερδοφορίας

των τραπεζών για ακόμη μία φορά, η θέση του κ. Αγοραστού και της πλειοψηφίας του περιφερειακού συμβουλίου αποσκοπεί και στην εμπέδωση ιδεολογημάτων του κεφαλαίου. Πρώτον, ανεξαρτήτως της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης της θιγόμενης πλειοψηφίας, οι τράπεζες έχουν δικαίωμα να αφαιμάξουν και να υπαρπάξουν κάθε περιουσιακό στοιχείο με οποιονδήποτε τρόπο, από όποιον αναγκάστηκε να έχει δοσοληψίες μαζί τους. Δεύτερον, τα δανειακά χρωστούμενα γίνονται αγοραστικό και επενδυτικό προϊόν με σαφέστατες πολιτικές προεκτάσεις, καθώς πρόκειται για την αγορά και την πώληση της ζωής εκατομμυρίων ανθρώπων. Τρίτον, είτε μέσω της αγοράς των δανείων είτε μέσω των ρυθμίσεων και των διακανονισμών ή μόνη διέξοδος για τους «αιχμάλωτους» των τραπεζών είναι η ατομική διαπραγμάτευση και όχι η συλλογική διεκδίκηση.

Το κωμικοτραγικό αυτής της υπόθεσης είναι πως τη στιγμή που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προχώρησε μέσω των νέων αδειοδοτήσεων των καναλιών στη μεγαλύτερη διαγραφή χρεών όλων των τελευταίων χρόνων (καθώς κανένας δεν μίλησε για τις πολυτελείς οφειλές προς το δημόσιο...), το αίτημα για ολική διαγραφή των χρεών της εργαζόμενης πλειοψηφίας προς τις τράπεζες, αντιμετωπίζεται ως «ουτοπικό». Αυτή είναι η «ουτοπία» για της οποίας την κατάκτηση παλεύει η Αριστερή Παρέμβαση μαζί με χιλιάδες αγωνιστές, οι οποίοι μέσα από αγωνιστικές παρεμβάσεις σε διαδικασίες πλειστηριασμών, σε αντιπαράθεση με τις τράπεζες και τους εντολοδόχους τους, επιχειρούν να φτιάξουν ένα κίνημα υπεράσπισης του μόχθου της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Αυτή είναι και η μοναδική ρεαλιστική πρόταση, για τον μοναδικό λόγο πως είναι κοινωνικά αναγκαία. Δεν έχουμε εξάλλου καμία αμφιβολία: είτε θα επιβιώσει η εργαζόμενη πλειοψηφία και θα γίνει διαχειριστής του πλούτου που παράγει, είτε θα επικρατήσουν οι καπιταλιστικοί παρασιτικοί οργανισμοί, όπως οι τράπεζες, συνεχίζοντας την πορεία προς τον κοινωνικό μεσαίωνα.

Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία - Ανταρσία για την Ανατροπή